

33ste jaargang • nummer 181 • december 2018

SOBAT

VOMI

vfonds investeert in VREDE

Monuta Veteranenuitvaart

Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Monuta wil graag iets terugdoen voor die mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we de Monuta Veteranenuitvaart. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Het Team Bijzondere Uitvaarten (TBU) van Monuta heeft alle kennis in huis om een veteranenuitvaart te verzorgen. De teamleden zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen.

Uitvaartwensen vastleggen

Het is belangrijk dat uw nabestaanden later weten welke keuzes zij moeten maken voor uw uitvaart. Daarom kunt u bij Monuta gratis uw wensen vastleggen in het Monuta Uitvaartwensenformulier. Speciaal voor wensen die met uw veteranenstatus te maken hebben, heeft Monuta een bijlage ontwikkeld waar u tot in detail uw wensen kunt noteren. Wilt u uw wensen vastleggen? Neemt u dan geheel vrijblijvend en kosteloos contact met ons op.

Monuta Team Bijzondere Uitvaarten

24 uur per dag bereikbaar op 055 - 527 42 77

VETERANEN
INGEZET
IN DIENST
VAN DE VREDE

Monuta
De steun bij ieder afscheid.

Jaarlijks worden begin september in opdracht van het bestuur van VOMI Nederland kransen gelegd op de 7 Erevelden in Indonesië

Ereveld Menteng Pulo

Ereveld Pandu

Ereveld Ancol

Ereveld Candi

Ereveld Kalibanteng

Ereveld Kembang Kuning

Ereveld Leuwigajah

SOBAT

Officieel orgaan van VOMI-NL, Vereniging van organisaties, waarvan de leden veteranen, oud-verzetmensen, oud-militairen, verwanten en sympathisanten kunnen verbejegwoordigen. Verschijnt 6 keer per jaar.

Bestuur

Voorzitter
L. Noordzij
P. de Hoogstraat 6
6181 DH Elstoo
Tel. 046-4300607
E-mail:
linoordzij@hotmail.com

**Vice-voorzitter/
Secretaris**
K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 65
2953 HJ Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail:
kjasorse@live.nl

1e Penningmeester
A. Luffendijk
Voordijk 475
2955 BE Barendrecht
Tel. 0180-618423
E-mail:
fam.luffendijk@gmx.net
Banknummer:
NL49 RABO 0180 4201 43
of
NL92 INGB 0004 2503 98
L.v.v. "VOMI-Nederland"
Barendrecht

2e Penningmeester
F. Bergman, Smeetshof-
straat 11, 6008 SC Weert
Tel. 0495-564641/
06-12202692. E-mail:
pbergma49@online.nl

**Voorzitter/secretaris
Sociale Commissie
Budgethouder
Fonds Sociale Zorg**
Th.H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel. 071-5416936
E-mail:
Theorump@gmail.com

Vz. VOMI Binnenland
A.M. Mol
De Wiezeboom 9
8332 JT Steenswijk
Tel. 0521-512095
E-mail:
a.mmol@ziggo.nl

Eredelen
R. Orit, J.N. Blom,
G. de Jong,
F.J.F. Smoorenburg,
G.C. Heeuvse,
L. Noordzij

Leden van Verdienste

T.J. Gaastra; J. Oldenbeuving; P.N. Wellen;
J. v.d. Ham; H.H.M. Merglen;
P.W. Kuyvenhoven; A.W. Scholten; J. Krikke;
G.M. Nattekaas-Determan; P.J. Nattekaas;
K.J. Orsel; W.A.J.K. Roza; J. Hoeyelaken;
Th.H.A. Rump; A.M. Mol; A. Luffendijk

Doelstellingen Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers Nederland (VOMI-NL)

De vereniging heeft ten doel:

- Het behartigen van de ideële, materiële en immateriële belangen van haar leden.
- Het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen, die als gevolg van directe militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden.
- Het ijveren voor het blijvend eren en herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen alsmede van hen die tijdens, door of tengevoege van krijgsgevangenschap, ziekte of ongevallen in of door militaire dienst zijn overleden.
- Het bevorderen van het saamhorigheidsgevoel bij en de kameradschap tussen de leden van haar lidverenigingen.
- Het bevorderen van contacten met gelijkgestemde nationale en internationale organisaties.

Beginselen

De vereniging tracht gestelde doelen te verwezenlijken.

los van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking met verenigingen, die zich op overeenkomstig terrein als de VOMI-NL bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

Raad van Advies

Voorzitter H.F. Coopmans, Brigade-generaal der Jagers lid

Leden J.H. de Kleyn, Luitenant-generaal der Infanterie lid
Prof. dr. R.A.C. Holsbergen, Emeritus hoogleraar

Ledenadministratie

G.M. Nattekaas-Determan
Amstelpad 17
3181 EA Rozenburg
e-mail: voenicka@gmail.com

Correspondentie:

1. Opgave nieuwe leden, adreswijzigingen, bericht van overlijden e.d. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort. Zie secretariaatsadressen onder "VERZEGINGSNIEUWS"
2. Zaken VOMI betreffend richten aan de secretaris van het Bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgave van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de zienswijze van het bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Redactiecommissie

Voorzitter/hoofredacteur Th.H.A. Rump (zie onder bestuur)
Secretaris/redacteur E. Falck
De Bongerd 94
5345 JW Oss
Mobiel: 06-54974053
E-mail: efalck@xs4all.nl
Fotobewerking/redacteur A.M. Mol (zie onder bestuur)
Advertenties K.J. Orsel (zie onder bestuur)

Voorplaat: Prettige Kerstclagen en een Voorspoedig Nieuwjaar

Druck: Zalsman, Zwolle

Sluitingsdatum inzenden kopij:
Nummer 182 21-12-2018

Website VOMI-NL: www.vomi-nederland.nl

Van de Voorzitter

Sinds de vorige "SOBAT" heb ik deelgenomen aan een mix van activiteiten: recepties, herdenkingen, voordrachten, een interview, medaille-uitreiking, vergaderingen en een bezoek aan het EU Parlement in Straatsburg.

Op 6 september bezocht ik de drukbezochte receptie van de ambassadeur van Indonesië in Wassenaar. Prima om contacten te leggen en te onderhouden op het niveau van ambassadeur en militair attachés.

De tweede publieksbijeenkomst van het Brede Onderzoek in Amsterdam op 13 september heb ik niet bijgewoond maar gevolgd via de link <https://dezwijger.nl/programma/dekolonisatie-of-rekolonisatie#>. Daardoor heb ik toch meegekregen wat er die avond is gepresenteerd. Verderop in deze "SOBAT" besteed ik daar meer aandacht aan. Via de link kunt u desgewenst zelf het verloop van deze avond volgen.

Op 20 september was ik te gast bij de reünie van VOMI Zuid-Holland in Rotterdam. De opkomst was met meer dan 100 leden en partners groot en de stemming zat er goed in. De aanwezigen genoten van elkaars gezelschap, de tombola met vele prijzen en van de befaamde Indische rijstmaaltijd.

Een dag later mocht ik een toespraak houden bij het Indië-monument in Puttershoek. De weergoden waren ons gunstig gezind en zo'n 50 genodigden en scholieren die het monument hebben geadopteerd, woonden de plechtigheid onder leiding van Theo Rump bij.

Op 2 oktober was ik aanwezig bij de opening van het veteranen ontmoetingscentrum in Maastricht. Het aantal inloophuizen in Zuid-Limburg neemt gestaag toe. Zij zijn ook te vinden in Hoensbroek,

Nuth, Simpelveld en Kerkrade, terwijl over Echt-Susteren wordt nagedacht.

Op 23 oktober was ik op uitnodiging van Maluku 4 Maluku aanwezig bij de opening van de fototentoonstelling van KNIL-veteranen bij het Europees Parlement in Straatsburg (FR). De fotogalerij is bedoeld om internationaal aandacht te vragen voor de ons land onwaardige wijze waarop KNIL-militairen die naar Nederland werden gehaald, hier werden ontvangen, gehuisvest (in barakkenkampen) en werden behandeld. Na 6 maanden zouden zij, zo beloofde onze regering destijds, terugkeren naar Indonesië. Zoals bekend, is daarvan niets terecht gekomen. De expositie werd gehost door de PVV maar bij de opening waren ook Nederlandse Euro-parlementariërs aanwezig van andere partijen. Zij allen zegden toe om dit onderwerp, dat boven partijpolitiek uitstijgt, op de agenda te krijgen van de nationale politiek. Wij hebben bij VOMI nog 5 oud-KNIL leden. Als vereniging proberen we uit waardering en respect onder meer zo hun belangen zo goed mogelijk te behartigen.

Ook het op verzoek van Roel Rijks door mij uitreiken van onderscheidingen aan de nabestaanden van 3 KNIL-militairen bij het NIM in Roermond op 27 oktober, draagt bij aan de waardering voor deze veteranen.

Een veteraan moet krijgen waarop hij of zij recht heeft. Als dat om welke reden ook, niet bij leven is, dan postuum! Ik hoop in de komende tijd dan ook nog veel medailles te mogen uitreiken.

Als u dit leest, zijn de feestdagen vermoedelijk nog niet aangebroken. Toch gebruik ik deze gelegenheid om u alvast betekenis- en sfeervolle Kerstdagen en een rustige jaarwisseling toe te wensen. Voor 2019 wens ik u en al uw geliefden gezondheid en geluk, in de hoop dat ik u dat eind 2019 weer mag toewensen!

*Uw voorzitter,
Leen Noordzij*

December

Als nieuwe geestelijk verzorger (veteranen, regio midden-west) kreeg ik de vraag of ik een bijdrage wilde leveren aan de december-editie van 'SOBAT'.

December, maand van sinterklaas, kerst, en het afsluiten van het afgelopen jaar. Periode van verwachting en hoop, van reflectie, van samenzijn met je geliefden, en oog hebben voor de ander. De korte dagen worden weer langer, we verwelkomen het licht, we zien uit naar het nieuwe jaar, waarin weer nieuwe mogelijkheden liggen, waarin nieuw licht op het leven schijnt. Eind oktober was ik in Sydney bij de Invictus Games. Daar ademde alles hoop en broederschap en verwachting. Militairen en veteranen die tijdens de dienst (psychisch) gewond raakten of ziek werden, toonden daar dat in elke duisternis een streepje licht te vinden is. In het leven geroepen door prins Harry, met als doel die militair of veteraan die weggekropen zit in het donker, geen betekenis meer ziet in zijn leven, om die mens te zien, de hand te reiken, een stem te

geven, en op eigen kracht, maar samen, weer op te laten staan. Op eigen kracht, maar samen, zijn ziekte te overwinnen, zijn pijn te overwinnen, zichzelf te overwinnen en weer echt te leven.

Naar het gedicht 'Invictus' van William Ernest Henley, leren zij dat ze meester zijn van hun eigen lot, de kapitein van hun ziel.

Door sport, broederschap en herontdekken van eigen kracht, krijgen deze mensen weer hoop, weer zijn, weer eigenwaarde. Mensen worden weer gezien, gaan daarmee ook een ander zien, en zo ontstaat er een bodem van hoop waarop mensen weer leren lopen. Ik heb daar gezien wat voor mij de essentie is van deze periode aan het einde van het jaar. Licht, hoop, samenzijn, broeder- en zusterschap, bezinning, terugkijken en vooruitkijken. Laten we elkaar de hand toereiken, samen zijn, hoop hebben, en het licht verwelkomen.

*Eline Verbruggen
Geestelijk verzorger defensie
veteranen, regio midden-west*

Invictus

Out of the night that covers me,
Black as the pit from pole to pole,
I thank whatever gods may be
For my unconquerable soul.

In the fell clutch of
circumstance
I have not winced nor cried
aloud.
Under the bludgeonings of
chance
My head is bloody, but
unbowed.

Beyond this place of wrath and
tears
Looms but the Horror of the
shade,
And yet the menace of the years
Finds and shall find me
unafraid.

It matters not how strait the
gate,
How charged with punishments
the scroll,
I am the master of my fate,
I am the captain of my soul.

Indië

Uit mijn dagboek van toen

Deel 20

Vertrek uit Batavia

Aan ons verblijf in Batavia komt gelukkig vandaag een einde. Bijna drie maanden hebben we in deze grote stad doorgebracht. De meesten van ons zijn blij dat het er op zit. Al dat wachtlopen bij het huis van Generaal Spoor, het patrouilleren in de stad en de kampongs in de omgeving, alsmede de trelnpatrouilles in het gebied van Krawang, zijn niets voor ons. Doodziek wordt je daarvan. Veel liever zitten we ergens op een buitenpost, in de vrije natuur zoals in Palopo. De vrijheid die je daar had, vindt je niet in zo'n stad als Batavia. Vanmorgen zijn we al om kwart voor acht uit de JPC kazerne (Jan Pieterszoon Coen kazerne) vertrokken. Als we bij de haven van Tandjong Priok aankomen zien we de 'Groote Beer' liggen. Het schip is al aardig vol. Aan boord bevinden zich overwegend afgekeurde militairen, alsmede oorlogsvrijwilligers (uit

Semarang en omgeving) die hun tijd erop hebben zitten.

Om vijf uur worden de trossen los gesmeten. Langzaam varen we de haven van Priok uit. Uitgezwaaid door vrienden en bekenden gaan we op weg naar de volgende bestemming, Padang. Hangend over de reling zien we de contouren van de haven van Tandjong Priok geleidelijk vervagen.

Nauwelijks zijn we bultengaats of daar klinkt plotseling het scheepsalarm. "Sloepenrol!" Uit de scheepsradlo klinkt de stem van de kapitein van het schip met de aanwijzingen, welke iedereen direct moet opvolgen. Wanneer de oefening voorbij is, blijven de meesten van ons lekker ontspannen op het dek rondhangen. Het is inmiddels al aardig donker. Een frisse zeewind blaast over het water. Tot aan de klm verheffen zich de witte schuimkoppen. Het is heerlijk die frisse wind in je gezicht. Onder mij voel ik de deining van de zee, het dek

trilt en kraakt in al zijn voegen bij het omhoog komen van het schip uit de golven. Volgens de bemanning is het een goed teken als een schip kraakt. Zou dat niet het geval zijn, dan pas moet je je zorgen maken, vinden zij.

Als ik in mijn hangmat lig, voel ik me plotseling leeg en uitgeput. Begrijpelijk, de afgelopen week is het immers bijzonder druk geweest. Druk vanwege het feit dat de compagnie zich binnen twee dagen gereed moest maken voor vertrek naar Sumatra. Allerhande zaken moesten worden ingepakt of worden ingeleverd. Kleding en uitrustingsstukken moesten worden gemerkt. Van verdwenen uitrustingsstukken moest direct een proces verbaal worden opgemaakt. Al met al veel werk aan de winkel. Bovendien was ik weer eens aangewezen als bagagecommandant van de compagnie.

'Groote Beer'

De Emmahaven te Padang

Slapen kan ik niet! Mijn gedachten dwalen terug naar Batavia, naar mijn vriendje Troost, die het eiland Java niet meer zal verlaten. De wetenschap dat hij niet meer leeft, doet me pijn. Nog altijd krijg ik haatgevoelens en een drang naar wraaknemen als ik eraan terugdenk op welke afschuwelijke manier hij door die peloppers om het leven is gebracht.

Door het krakende geluid van de scheepsradio word ik wakker. Ik ben dus toch in slaap gevallen! Op mijn horloge zie ik dat het pas zes uur is. De meeste jongens liggen nog te slapen. Ik besluit om op te staan. Zodra ik me gewassen, geschoren en aangekleed heb, ga ik naar de eetzaal voor het ontbijt. De eetzaal is nog bijna leeg. Eindelijk heb ik eens rustig de tijd een paar broodjes naar binnen te werken en een heerlijk kopje koffie te drinken. Zodra ik ontbeten heb ga ik naar het bovendek om een luchtje te scheppen. Het weer is duidelijk verslechterd. Het schip stampert en slingert zo hevig dat ik de grootste moeite heb me in evenwicht te houden. Vooral het bestijgen van de trap gaat

erg moeizaam. Buiten giert de wind, met beide handen moet ik me aan de reling vasthouden om niet over boord te slaan. De zee die er gisteren nog zo diepblauw uitzag, is nu inktzwart van kleur. Onafgebroken beuken de golven tegen de huid van het schip. Sommige golven bereiken wel een hoogte van drie à vier meter. Het lijkt erop alsof ze met hun machtige schuimkoppen het schip willen verzwelgen. Binnen de kortst mogelijke tijd ben ik dan ook kleddernat van het opspattende water.

Moe ben ik niet meer. De wind en het water hebben me bovendien goed wakker gemaakt. Wel heb ik een beetje ruggpijn van het ongemakkelijk liggen in de hangmat. Bij mijn rondgang over het schip raak ik in gesprek met jongens die naar Holland teruggaan. Sommigen hebben er al drie jaar tropen op zitten. Weer anderen gaan naar huis omdat zij zijn afgekeurd of omdat ze het geestelijk niet meer aankunnen. Hopelijk blijven wij daarvan de komende tijd verschoond.

Urenlang varen we met in de verte de contouren van de

kust. Zo nu en dan zien we wat kleine eilandjes met mooie witte stranden en palmbomen opdoemen, die dan langzaam weer verdwijnen aan de horizon. Het is zondagochtend 26 september 1948 als we omstreeks acht uur in de Emmahaven afmeren. Over de scheepsradio wordt aangegeven in welke volgorde we van boord zullen gaan. De D-Compagnie moet als eerste debarkeren. Wat ik ervan begrijp is dat zij per trein naar een buitenpost zullen worden gebracht. De B-Compagnie krijgt voorlopig de Emmahaven als bestemming. Onze compagnie zal in Padang zelf worden ondergebracht en wel in de wijk Belantoeng. Zodra de D-Cie en de B-Cie zijn gedebarkerd, gaan wij eveneens van boord en formeren ons op de kade.

Een aantal drietonners staat ons al met draaiende motor op te wachten. Als iedereen is ingestapt, rijden we in colonne het haventerrein af op weg naar het schoolgebouw "Pro Juventute" waar we de komende tijd zullen verblijven.

Henk van Vliet

Schandvlek van de Staat der Nederlanden (deel 34)

R.J. de Rijk

"Allemachtig! Is dat allemaal voor mij? Dat ziet dat er erg lekker uit. Het lijkt wel feest! Goed eten captain", zei Thomas. "Nou, we zijn allemaal erg blij met de inkopen in Peloean, captain", zei mevrouw Wattimena. "Ja, en ook met al het fruit, hoor", vulde mevrouw Matulesy glimlachend aan. Oom Sapulette stond mij ook glimlachend en met pretoogjes aan te kijken, maar hij zei niets. Hij tikte alleen met zijn vinger op zijn borst en ik zei: "Nou, dat hebben wij toch allemaal in hoofdzaak te danken aan bottelier Oom Sapulette. Hij heeft zeer nuttige inkopen gedaan en ik ben ons geliefd kombuispersoneel natuurlijk niet vergeten, die dit allemaal zo heerlijk heeft klaargemaakt", zei ik. Er werd nu iets in een Moluks dialect gezegd dat ik maar beter niet kan weten, want iedereen schaterde het uit. Toen ik wegging, stak Oom zijn duim op. Hij was helemaal blij met de complimenten die ik hem maakte en kon zo het 'regime' van mevrouw Matulesy weerstaan.

Ik ging met mijn bord op het gebruikelijke HDC-dek zitten naast mijn vrouw, waar ook de anderen en de kinderen zaten. Ik maakte tijdens het eten grapjes met de kinderen, dat ik het zo lekker vond en prees daarbij de kookkunst van hun moeders. Toen ik mijn portie bijna op had kwam Thomas mij vragen, welke soort fruit ik als dessert wilde. Ik koos een grote sappige djerोक (citrusvrucht). Na nog gezellig met mijn vrouw Dientje, met de kinderen en met de anderen gepraat te hebben, pakte ik mijn tabaksdoos en draaide ik een strootje. Dientje zei dat ze rugpijn had en ging rusten. Ze stapte het HDC binnen en gaf mij halverwege op de trap nog een zoen. Ik wenste iedereen welterusten voor straks en liep in de richting van de trap naar de brug. Alex leunde ontspannen tegen de brug toen ik boven aan de trap, de brug op stapte. "Hallo Ries! En? Lekker gegeten?" "Eindelijk weer eens ouderwets gegeten, Alex. Heerlijk! Hoe gaat het hier boven?" Ik keek naar het kompas, keurig op 88°

oost-ten-noord. "Dat is de juiste koers", dacht ik. "We varen sneller Ries", zei Alex weer. "Ik heb het vanmiddag al direct gemerkt en dat revisiewerk aan de motoren heeft nut gehad. Vooral nu zij de brandstoftoevoer ruimer afgesteld hebben. Op Ambon moeten de motoren nog ontkoold worden om er het maximale uit te halen. Ja, ik denk ook dat we sneller varen, ik kan het merken aan de vaarwind. Alleen is het momenteel niet goed te meten, omdat het nu donker is en we daardoor moeilijker een kruispeiling kunnen maken. Maar dat komt morgen wel, de koers is goed en we hebben open zee voor ons. Oké! Ga even mee naar de hut, dan kunnen we samen het journaal doornemen en kun jij ook gaan slapen".

In de hut aangekomen, las ik het journaal door waar ik, behoudens de gebruikelijke vermeldingen in telegramstijl, de mededeling las dat Thomas uit voorzorg 5 eenheden jodium en 5 eenheden zuiveringstabletten bij de 800 liter watervoorraad in

de mandiebak had gedaan. Ik zei tegen Alex dat dit zéér goed opgemerkt was van Thomas, want je kunt nooit weten. Amoëbe dysenterie heb je in de tropen heel snel te pakken. Daar was Alex het ook mee eens.

Bovendien zijn we met 43 man aan boord en amoëbe dysenterie zou een ramp zijn. Ik wees Alex nog op de uitgezette koers van Paatje en dat ik van plan was het eilandje Medang aan bakboord te laten liggen en tussen dat eilandje en het eiland Moyo (beide eilanden zijn gelegen aan de noordzijde van Soembawa) door te varen tot 8'4" (acht graden en vier minuten) zuiderbreedte op een koers van 67° noordoost ten oost. "Enfin Alex, ik zal het allemaal in het journaal noteren. Dan lees je het morgenochtend wel. Dat is goed. Ries. Dan gaan we nu eerst even een strootje roken, ja? Want ik zie Thomas ook al weer met zijn lekkere koffie aankomen en dan ga ik daarna wel naar m'n tampatje om te pitten. Het is een drukke dag geweest, maar toch is alles goed verlopen".

Wij staken de brand in ons strootje en hij vervolgde: "Ik heb nog wat staan oefenen met die cirkelboog van jou. Dat is

toch een prima hulpmiddel en ik heb er helemaal geen moeite mee". Nadat wij nog het een en ander hadden doorgenomen, kwam Thomas ons een mok koffie aanreiken. "Dank je wel Thomas, maar ik moet je nog even een compliment maken voor je goede zorgen voor ons drinkwater. Ik heb dat zojuist van Alex vernomen. Ja captain, wij kunnen beter het zekere voor het onzekere nemen en een eventuele besmetting is niet zomaar opgelost. Ja, die druppels jodium in het water proeft niemand en het is ter voorkoming van een bacteriële infectie en het is ook goed voor de schildklierfunctie.

En die zuiveringstabletten die ik er in heb gedaan verzamelen al het eventuele vuil dat nog in het water is achter gebleven. Toen wij de mandiebak schoonmaakten, heb ik aan de binnenkant bij de aftapkraan nog een extra filter aangebracht, zodat ons water zuiver blijft. Dat heb je zeer goed gedaan, Thomas! Heel erg verstandig, bedankt voor je oplettendheid zodat wij in ieder geval niet ziek zullen worden van het drinkwater. Mijn complimenten, want niemand heeft er aan gedacht". Hij glunderde toen hij de trap naar de brug opging om Solisa een mok koffie

aan te reiken. Alex ging hier en daar nog even een praatje maken met zijn koffie in de hand en ik wenste hem alvast een goede nacht toe, waarna ik naar de brug ging, waar ik door mijn prismakijker heel vaag de lichtboel van het eilandje Medang over bakboord kon zien. Het was rustig en zwoel weer en de sterren fonkerden aan het firmament. In de stilte boven op de brug liet ik mijn gedachten dwalen over onze hele kaapvaart:

Welke personen en wie zouden er nog meer van af weten. Hoe was hun reactie dan geweest? Vragen die mij in deze stilte bezightelden en antwoorden die ik niet kreeg, maar waar ik erg nieuwsgierig naar was. Hoe zou Paatje het maken? Hij zou nu wel weten dat wij in Peloean inkopen hebben gedaan. Luitenant Masberg zou het hem nu wel verteld hebben. Misschien hebben ze er wel op zitten proosten met 'n lekker koud pilsje op het terras van Hotel Hellendoorn in Soerabaja! Ook dat wij goed op zijn uitgezette koers varen. Wat zou luitenant Masberg toch bedoeld hebben met 'om een vertraging op gang te brengen' en hoe hij dacht om het 'op te lossen' en

'waar ik mij niet mee mocht bemoeien'. Ik vraag mij ook af waar alle scheepsbewegingen blijven of is het op deze koers altijd zo stil? Paatje heeft dat natuurlijk geweten! Overdag zie ik hier en daar 'n klein zellprauwtje of soms ook wel eens een Makasaar voorbij zellen, maar daar blijft het dan ook bij. KPM-schepen of oorlogsschepen zijn wij nog niet tegengekomen en het is net of wij de koers van Paatje in pacht hebben. Of zit luitenant Masberg hier achter, via zijn relaties? En zou hij met 'de groeten van Kort' inderdaad Hr. Ms. Kortenaer bedoeld hebben zoals ik aan Alex mijn eerste gedachtegang had geformuleerd? Het is gek, maar vanaf het begin van mijn verzet in Soerabaja heb ik het gevoel, dat ik geleid word door een innerlijke stem die mij een opdracht geeft, waarop ik intuïtief handel en precies weet hoe en wat ik moet doen. Een onzichtbare hand die met een vingerwijzing naar het oosten gericht, mij de richting aangeeft waar ik als verzetsstrijder naar toe moet gaan om onze kaapvaart te voltooien. Om alle steun te verlenen aan een oprecht volk, ingevolge het Indisch Staatsblad 1946/86 en decreet van Luitenant-Gouverneur-Generaal Van Mook die in opdracht handelde van onze geëerbiedigde Hare Majestelt Koningin Wilhelmina der Nederlanden. Het is een rechtvaardige verzetsdaad die in onze kaapvaart besloten ligt. Het is de harde werkelijkheid uitvoering te

geven aan dat decreet, waar wij nu mee bezig zijn. Kijk maar naar de mortier- en brengun opstellingen aan dek. Niet dat wij zo graag willen, maar eerder hiertoe gedwongen zijn door de expansiedrang van een neokoloniale macht, die als agressor zijn pelopors klaarmaakt voor een aanval op het weerloze Ambon en haar bevolking en waarin Nederland ons laat barsten. Als het er werkelijk op aan komt moeten we onze huid zo duur mogelijk verkopen. Het zit verdisconteerd in onze kaping. Dat wisten wij van te voren! Over 5 uur begint 21 juli 1950 en 'n dag of drie later zal onze oude betrouwbare KNIL worden opgeheven. Het is toch niet te geloven! Eén dunne kras van een pennestreek door een kortzichtig stelletje ambtenaren in Den Haag, die misschien op een partner hopen voor het behoud van de Nederlandse koloniale investeringen en wingewesten.

'Je Maintiendrai'... 'Ik zal handhaven' Wat gaan we dan handhaven en voor wie? Het is afgelopen en uit. De diverse bevolkingsgroeperingen worden zonder pardon aan de kant gezet, zonder zich te kunnen verdedigen.

Als je alles op een rijtje zet, kun je niet meer spreken over het handhaven van de rechten van het volk van Oost-Indonesië, inclusief de geproclameerde RMS. Zonder gerechtigheid zal het Zuid-Molukse volk

worden overgeleverd aan de neokoloniale barbaren van de Japanse deelstaat, de Republiek Indonesia.

Wie dat niet allemaal heeft zien aankomen is Oost-Indisch 'blind' geweest. Daarom alleen al is onze kaapvaart een gerechtvaardigde daadstelling, omdat Nederlandse ambtelijke minkukels ons een leger barbaren en moordende millities van de Japanse Deelstaat, de Republiek Indonesia, op onze nek hebben losgelaten, waartegen wij ons zullen en moeten verzetten. Tot op heden heeft niets ons daarvan kunnen weerhouden en zullen wij allen die hier aan boord zijn van de KOALAS het Indisch Staatsblad 1946/86 handhaven.

De Nederlandse wapenspreuk 'Je Maintiendrai' zal dan in ieder geval alleen voor ons betekenis krijgen, gelijk de vele honderdduizenden die hier voor deze wapenspreuk hebben geleden, gestreden en gesneuveld zijn.

Op dat moment werd ik mij langzaam weer bewust van mijn omgeving en hoorde ik gepraat en geroezemoes waarin er 'welterusten' werd gezegd en waarna een ieder zijn eigen tampingje opzocht om te gaan slapen. Onderaan de trap zag ik de wachtdiensten die zich installeerden voor de nachtdienst en ik rook de geurige rook van een kreteksgaret die mij van onder het grote tentdak vanaf de voorsteven tegemoet kwam.

Bevrijdingsdefilé Wageningen 2019 en defilé Nederlandse Veteranendag Den Haag 2019

Waarde Sobats,

Het bestuur van VOMI Nederland heeft met betrekking tot de hierboven genoemde defilés te Wageningen en Den Haag het volgende besloten:

Deelname door VOMI leden aan het Bevrijdingsdefilé te Wageningen 2019 kan door mee te rijden op (historische) militaire voertuigen. In Wageningen wordt door de VOMI niet deelgenomen aan het defilé met een (voet-)detachement.

In Den Haag wordt in 2019 wederom met een (voet-) detachement deelgenomen aan het defilé op de Nederlandse Veteranendag (29 juni).

Voorwaarde hierbij is wel dat zich minimaal 20 deelnemers aanmelden die beschikken over een redelijk goede gezondheid en conditie, waarbij men gedurende langere tijd moet kunnen staan en in een goede militaire pas moet kunnen lopen (over een aantal kilometers en over de gehele route).

Daarnaast bestaat in Den Haag ook de mogelijkheid om in het defilé mee te rijden op (historische) militaire voertuigen.

In de 'SOBAT' van februari 2019 zal een aanwijzing worden gepubliceerd hoe u zich voor beide defilés kunt aanmelden.

Landmachtdagen 2019

De Landmachtdagen vinden plaats in mei 2019. Op een groot aantal locaties brengen militairen van de Koninklijke Landmacht dan het thema vrijheid onder de aandacht van het Nederlandse publiek. Er vinden in 2019 **GEEN** traditionele Landmachtdagen op een kazerne plaats.

Marinedagen 2019

In 2019 zijn er **GEEN** Marinedagen. De eerstvolgende Marinedagen zijn in 2020.

Luchtmachtdagen 2019

In 2019 zijn de Luchtmachtdagen op vrijdag 14 en zaterdag 15 juni.
Locatie: Vliegbasis Volkel.

Alle ECHOS Homes zijn Veteranenontmoetingscentra

ECHOS Homes zijn van oudsher unieke ontmoetingscentra met een gezellige huiskamer, multifunctionele vergader- en ontspanningsfaciliteiten en een prima keuken.

- ★ ECHOS Homes kunnen zowel kleine als grote groepen (ca. 150 personen) accommoderen
- ★ Met onderstaande contactpersonen kunt u uw wensen bespreken.
- ★ ECHOS Homes hebben de status 'militaire accommodatie'. Wij kunnen al uw activiteiten en evenementen die door Defensie worden gesubsidieerd, direct voor u declareren.

ECHOS Home 'de Schakel' gastvrouw: Marieke Potappel
Leuvenumseweg 68, 3852 AS Ermelo tel. 0341 - 552 830

ECHOS Home 'de Landing' gastheer: David Mammen
Deelenseweg 28, 6816 TS Schaarsbergen tel. 026 - 44 30 487

ECHOS Home 'de Vrijheid' gastheer: Roel Willomsen
Eindhovenesdijk 33, 5688 GN Oirschot tel. 040 - 29 04 515

ECHOS Home 'het Bakken' gastheer: Han Mennink
Johannes Postweg 5, 7973 JB Darp (Havelte) tel. 0521 - 341 297

ECHOS Home 'het Anker' gastheer: Ad Mulwijk
Toepad 110, 3063 NJ Rotterdam tel. 010 - 24 299 10

ECHOS Home 'de Eendracht' gastheer: Han Mennink
Schapendijkje 8, 1782 TD Den Helder tel. 0223 - 655 066

ECHOS Home 'Baan Zulu' gastheer: Aart Werkman
Otterloseweg 12-A, 6732 BS Harskamp tel. 0318 - 453 060

www.echos.nl

Het Rozenpakhuijs Bloemen en Planten John Scheurkogel

Middeldijk 73 A ~ 2992 SH Barendrecht

Tel.: 0180-621298

Info@hetrozenpakhuijs.nl

Website: www.hetrozenpakhuijs.nl

Openingstijden

Maandag t/m zaterdag

08:00-18:00 uur

Vrijdag 08:00-20:00 uur

“Daar woonde mijn huis en daar sliep mijn bed” (deel 9)

*Het verhaal over mijn diensttijd in Indië
(1947 t./m 1950)*

door Jan van der Vegt

Met hem samen heb ik het orgel (harmonium) in de kerk schoongemaakt, waarna het weer goed functioneerde. Soms speelde ook Jopie wel in de kerk en had dan meestal zijn hond bij zich, die niemand tot last was op de gaanderij. Maar toen er een keer Avondmaal werd gevierd en hij naar beneden liep, hoorden we in de stille kerk getrippel op de trap want de hond kwam achter Jo aan en ging rustig bij hem aan de tafel liggen. Ik herinner me dat Jo en ik op een zondag door de fam. Ribbens werden uitgenodigd

voor de middagmaaltijd. Dat was een rijstmaaltijd met wel 19 verschillende soorten schotels en erg lekker, maar het leukste was dat ze ons alles daarover uitlegden en ons lieten uitproberen.

Om te ervaren hoe een brencarrier werkt, heb ik er eens een rondje in gereden. Dat is een gepantserd voertuig met rupsbanden ofwel 'tracks'. De besturing is behoorlijk moeilijk, want om een bocht te maken wordt er één track afgeremd, terwijl je heel veel gas moet geven om met de kracht van de motor de andere track aan

te drijven om op die manier de bocht te nemen. Maar het was wel leuk om eens te doen. Half augustus schreef ik naar huis, dat ik met een correspondentievriendin contact had. Veel jongens hadden inmiddels al een briefrelatie met een meisje. Ik herinnerde me toen een meisje, dat ik in Deventer een paar keer had gezien, maar waarmee ik nog nooit had gesproken. Het was een zus van ds. Toorman wist ik en ik had haar zien staan op een zaterdag bij een straatevangelisatie, waar de dominee sprak. De volgende

Vulkaan Merapi

dag zag ik haar ook in de kerk zitten. De week daarna kwam ik samen met Leo Kaper voor catechisatie bij de dominee thuis, en daar zat ze toen in de woonkamer.

Toen ik erover dacht wie ik zou vragen om mee te schrijven, dacht ik aan haar, want ze leek me wel aardig. Via Herman Koning uit Colmschate kwam ik aan haar adres. Ze heette Lies Toorman, was een kruideniersdochter en hielp zowel in de zaak als in de huishouding en woonde in Nieuwe Pekela.

Zij wilde wel met me corresponderen en schreef heel aardige brieven, waar ik mooi houvast aan had in moeilijke ogenblikken. Op mijn beurt schreef ik aan haar weer zaken, die je niet zo gemakkelijk naar huis kwijt kon.

Later, na mijn terugkeer in Nederland, heb ik haar nog een paar keer opgezocht in het hoge noorden, maar de correspondentievriendschap is niet omgezet in een verkering. Er konden hooguit wat koele kusjes af.

Later hoorde ik, dat ze getrouwd is geweest en in Amerika heeft gewoond. In 1999 is ze daar aan kanker overleden.

Begin september werden we 's morgens verrast door as op geheel Salatiga, want de vulkaan Merapi (2911m) had bij een eruptie veel stof de lucht ingeblazen en dat was in de gehele omgeving terechtgekomen.

Dat was een apart en typisch tropisch verschijnsel.

Als je 's avonds een eindje buiten Salatiga reed en zicht had op die berg, zag je een vurige punt naar de hemel wijzen, maar helaas was dat vanuit Salatiga zelf niet te zien omdat de Merbabu ertussen lag. Ter gelegenheid van de inhuldiging van Koningin Juliana op 6 september 1948 was er een parade in Salatiga, waarin ik vrij vooraan moest meerijden. Na het punt, waar de parade werd afgenomen, kon ik afzwenken en de rest van de stoet nog in ogenschouw nemen. 's Middags ging ik met

luitenant Van Donselaar en zijn gezin (plus een vriendin van hen) naar het zwembad Muncul, halverwege op de weg naar Banjubiru en dat was een mooi uitstapje.

's Avonds haalde ik de heer en mevrouw Ribbens op om in het Chinese paleis via de radio te gaan luisteren naar de inhuldiging en beëdiging van Hare Majesteit.

Dat was bij ons om 18.00 uur, maar in Nederland was het pas 11.00 uur door het tijdsverschil. De uitzending vanuit de Nieuwe Kerk in Amsterdam was goed te volgen.

Daarna hadden we een feestelijke bijeenkomst in het Militair Tehuis, waar de zaal versierd was met slingers en lampionnen, zoals te zien is op de foto.

Begin oktober moest ik naar een huidarts in Semarang omdat onze bataljonsdokter mijn eczeem niet kon verklaren. Het zat overal en het jeukte behoorlijk. De huldarts dacht, dat het een tropische aandoening was, maar het leek

"Moeder" Ribbens staat links en ik zit in het midden.

veel op een verschijnsel van geslachtsziekte. Als dat het geval was kon ik het maar beter gelijk zeggen, zei hij, dan kon hij me daar iets voor geven. Aangezien dat bij mij niet zo kon zijn, zou het wel vanzelf overgaan. Dat ging het ook en na 3 weken was er niets meer van te zien.

Eind oktober was er een incident bij de demarcatielijn met het beschieten van een patrouille en daarop volgde een zuiveringsactie tot over die lijn. In deze periode, toen ik bij de chauffeurs was ingedeeld, was ik eens in de 4 à 5 dagen wachtcommandant en had ik vaak onregelmatige diensten. Ook was er in die tijd veel reparatie aan de jeep, waardoor deze soms dagenlang uit de roulatie was.

Op 6 november maakte ik het harmonium in het Prot. Mil. Tehuis schoon. Op 7 november haalden we het 5-5 RI orgel uit Ambarawa op en brachten het naar Salatiga voor de komende Kerstdagen. Met het zangkoortje dat in het Mil. Tehuis repeteerde, waren we

al druk een Kerstprogramma aan het instuderen. Ook was er reeds een heel schema gemaakt hoe we naar de buitenposten zouden gaan om daar medewerking te verlenen aan hun Kerstvieringen. Daar zou echter niets van terecht komen, want eind november werden we in een verhoogde staat van paraatheid gebracht. Ineens kregen we een flinke partij onderdelen voor het wagenpark. Daardoor konden we meer voertuigen in goede conditie aan het rijden brengen. Er hing iets in de lucht, nl. de 2e Politionele Actie.

2e Politionele Actie (20 december 1948 t/m 14 januari 1949)

Op zondag 19 december 1948 was het zo ver dat we ons moesten gereedmaken. Slechts onze dienstuitrusting mochten we meenemen, alle persoonlijke bezittingen werden opgeslagen onder beheer van een z.g. 'rear-party' die in Salatiga achterbleef en ons achterna zou komen zodra dat mogelijk was. Die zondag werden er

geïmproviseerde kerkdiensten gehouden in het Chinese paleis door zowel de aalmoezenier als de veldprediker.

Toen werd de dagorder (waarmee deze actie werd gestart) voorgelezen door de bataljonscommandant (majoor Cieraad). Dat geschiedde op de binnenplaats van het Chinese paleis.

Seniorenhelp Nederland
Meer dan alleen verhuizen...

BEL: 010 - 8882215

**Senioren-
verhuizing**
Volledig verzorgd!

**Woning-
ontruiming**
*Huur- en
koopwoning*

**Schilder-
en kluswerk**
*Stofferen
en behangen*

**Spoed-
oplevering**
*Binnen 7
dagen leeg*

www.seniorenhelp.com

SOBAYT

“Dekolonisatie, geweld en oorlog in Indonesië, 1945-1950”

deel 4

Publiekspresentaties

In dit 4e artikel in de reeks over kortweg het “Brede onderzoek Indië”, ga ik in op het fenomeen publiekspresentatie. Daarvan zijn er tot nu toe 2 geweest, beiden ‘s-avonds in Pakhuis “de Zwijger” in Amsterdam. De eerste bijeenkomst was op 14 september 2017, de tweede op 13 september 2018. Bij beide bijeenkomsten waarvoor men zich vooraf kon aanmelden, waren ca. 300 bezoekers “van allerlei pluimage” aanwezig. Via een link op internet (zie “Van de Voorzitter”) kan men elders de 2e bijeenkomst volgen. Dat is klantvriendelijk voor oudere veteranen waarvoor het bezwaartlijk is om nog ver te reizen na zo’n avondbijeenkomst. Ook kan men desgewenst later in alle rust naar herhalings kijken.

Kick off

De eerste publieksbijeenkomst was de “kick off” van het onderzoek. De kernvraag (thema) van het programma was “Is onderzoek naar de dekolonisatie-oorlog in Indonesië 1945-1950 overbodig of hard nodig?”

Twee panels van 4 personen (waarvan in totaal 6 historici) discussieerden over vragen als “waarom nu pas een onderzoek” en “gaat het onderzoek nog wel wat nieuws opleveren”. De uitkomst zal de lezer niet verbazen, een onderzoek is hard nodig en er zal zeker nog iets nieuws gevonden worden. Ik moet de eerste historicus nog tegenkomen die niet méér onderzoek wil, het is immers zijn/haar beroep, passie en broodwinning. Duidelijke argumenten tegen een onderzoek heb ik helaas niet

gehoord. Ik had meer nuance verwacht. Maar toch ook niet onverwacht. Als organisatie zou ik met 6 miljoen budget en zo’n 28 onderzoekers aan het werk bepaald ongelukkig zijn met de conclusie dat een onderzoek volkomen overbodig is. Dus de kernvraag stellen, is die beantwoorden.

Dekolonisatie of rekolonisatie?

Dat geldt ook voor de tweede bijeenkomst. Themavraag van de avond was “rekolonisatie of dekolonisatie”? Directeur NIOD en leider van het onderzoeksprogramma prof. dr. Van Vree gaf summier inzicht in de voortgang van het onderzoek. Alle deelonderzoeken zijn gestart, de samenwerking met Indonesische historici loopt, er zijn meerdere interne sessies geweest (o.a. over terminologie) en er is geregeld overleg met de Wetenschappelijke Advies Commissie en de Maatschappelijke Klankbordgroep.

Hij gaf aan dat het een onafhankelijk onderzoek betreft waarbij de Regering weliswaar subsidie verleent maar geen opdrachtgever is. Ook gaf hij aan dat het onderzoek in Indonesië autonoom wordt uitgevoerd en vermoedelijk separaat wordt gepubliceerd. Of de onderzoeksresultaten veel zullen verschillen, moeten we afwachten. In constateer op verschillende punten veel sympathie voor Indonesische visies en standpunten. Tot slot betoogde hij dat het onderzoek niet vooringenomen wordt uitgevoerd. Houdt u dat even vast, later in dit artikel kom ik daarop terug.

Het programma werd vervolgd met een mix van onderwerpen: een lezing van dhr. Bonnie Triyana (Indonesisch historicus), een gesprek met derde generatie nazaten van Nederlandse, Indo Europeaanse en Molukse militairen, een voorstelling van toneelgroep DeltaDuo en een optreden van dhr. Pondaag (Comité Ereschulden).

Voor de lezer is de paneldiscussie interessant met prof. dr. K. van Berkel, mevr. M. Gosselink, prof. dr. L. Zegveld en prof. dr. R. Raben. De opmerkingen van Raben over de (de jure) erkenning door Nederland van 17 augustus 1945 als onafhankelijkheidsdatum van de Indonesië zijn opmerkelijk. Enkele uitspraken van hem daarover. Er zijn verschillende perspectieven maar geen verschillende waarheden. Een historicus mag uitgaan van deze datum en hoeft niet aan de leiband van juristen te lopen die 27 december 1949 als datum voor de soevereiniteitsoverdracht hanteren. Het maakt mij duidelijk waarom historici consequent van oorlog spreken i.p.v. politionele acties, hoewel dit juridisch gezien de correcte term is. Oorlog is namelijk een gewapend conflict tussen soevereine staten. Erkenning van de datum impliceert dat het Nederlands recht niet van toepassing was. Er kan dus van oorlogsmisdrijven worden gesproken, ook al bestond die term formeel niet, als je die maar goed omschrijft. Van rekolonisatie en dekolonisatie was geen sprake, wel van bezetting en herbezetting. Tot mijn verrassing diende Zegveld

Raben van replek. Zo stelde zij dat de juridische context niet genegeerd kan worden, ook niet door historici.

Na deze avond vraag ik mij af hoe objectief dit onderzoek is met een antiekoloniale visie en 17 augustus 1945 als uitgangspunt? Waarbij een eigen waarheid geldt. Waarbij hedendaagse persoonlijke ethische opvattingen de juridische context van die tijd vervangen. Alsof ethiek in de loop van de tijd geen ontwikkeling heeft doorgemaakt. Waarin alles wat Nederland na 15 augustus 1945 heeft gedaan per definitie onwettig was. Een beeld dat wel heel veel

in de richting van de (huidige) Indonesische visie buigt. Heet dat vooringenomenheid? Lijkt het zo herschrijven van de geschiedenis op geschiedvervalsing? Mij dunkt dat er verschil is tussen hoe het feitelijk is gegaan en hoe je vanuit ideologie zou willen dat het was gegaan. Deze onderzoekers dan maar ontslaan uit het onderzoek? Dan zullen er maar weinig overblijven! Uit publicaties van een aantal onderzoekers voorafgaande aan en tijdens dit onderzoek blijkt dat deze ideologie breed wordt gedragen. Raben is met zijn opvattingen bepaald niet uniek.

Van Vree sloot deze avond af. Hij stelde dat kolonialisme een op geweld en eigen belang gebaseerd systeem is. En ook dat in het onderzoek 17 augustus 1945 als startdatum van de onafhankelijkheid uitgangspunt is. Toch zal het onderzoek niet alleen over geweld gaan, maar ook begrip trachten te kweken voor het feitelijke verloop, de context en de omstandigheden.

Het zal de lezer duidelijk zijn dat er nog wel wat moet veranderen wil het bedoelde begrip bij mij landen.

Leen Noordzij

Oproep

Al een aantal jaren zijn mijn moeder en ik op zoek naar informatie om meer te weten te komen over mijn opa's verleden op Java. In het kader daarvan hopen wij in contact te komen met mensen die hem gekend hebben of ons meer kunnen vertellen over de eenheid waar hij bij diende. Mijn opa heette Jan Ruiters (Johannes Theodorus Ruiters, geb. 24 juni 1925 te Utrecht) en hij werd ingelijfd als dienstplichtige bij 3-1 AAT. Op 24 september 1946 vertrok hij met ms 'Boissevain' naar Java, waar hij chauffeur werd van majoor W.C. Houdkamp (commandant 3-1 AAT). Hij reed in een jeep met de naam "Marletje" (mijn oma) erop. Op 1 oktober 1949 vertrok hij uit Batavia met de 'Grote Beer'. Een paar namen die meermaals voorbij komen in het fotoalbum zijn: Jan Klomp, Tonny Kruiff en Freddie Mazer.

Omdat mijn opa overleed toen ik 4 was, heeft hij zijn verhalen nooit met mij kunnen delen. Wel liet hij een prachtig fotoalbum achter. Alle informatie is welkom, ook komen we graag in contact met mensen die majoor Houdkamp hebben gekend

of gewoon mensen die meer kunnen vertellen over hun tijd op Java in diezelfde periode. In 2019 bezoeken wij Java en de informatie zou ons goed van pas komen.

Reacties gaarne naar:
Marleen Houtman (e-mail:
marleen_houtman@hotmail.com)

Wel en Wee van 42 AAT

42e Brigade Transportcompagnie in Nederland en Nederlands-Indië

Deel 5

Alléén AAT-ers

Onze compagniescommandant was een AAT-er die al eerder in Indië over 16 AAT-compagnie het commando had gevoerd en er nu voor de tweede keer heen ging. Hij liet er geen twijfel over bestaan dat zijn nieuwe compagnie een AAT-compagnie was. Allen die van andere onderdelen afkomstig

waren, dienden hun baret- en schouderemblemen en de op de kop van de mouw aangebrachte onderdeelnaambandjes te vervangen door AAT-exemplaren en wel vóór het inschepingsverlof (dit ondanks het feit dat er een Ministeriële Beschikking was, waarin stond dat dit niet mocht). Mijn KVT-bandjes (Korps Verplegings Troepen) en KVT-emblemen maakten plaats voor de AAT-uitmonstering.

Inkwartiering

Colijn, Hoogslag en ik -we waren nog sergeant- werden voorlopig op de kazerne ingekwartierd. Daarin kwam verandering toen we enkele dagen voor het inschepingsverlof onze bevordering tot vaandrig te horen kregen. Snel werd er voor gezorgd dat wij op burgeradressen in Grave werden gehuisvest. Ik kwam terecht bij een familie met drie dochters

van een leeftijd die in de buurt van die van mij moest liggen. De kamer van de jongste dochter werd mijn overnachtingsverblijf. Het meisje was tijdelijk ondergebracht bij een van haar zussen. Ik kon voorlopig maar drie nachten van de gastvrijheid gebruik maken. Met een hele reeks injecties in beide armen vertrokken we naar huis voor ons laatste verlof in Nederland. Tien dagen kregen we om thuis het ongemak van de injecties te ondergaan, nog even de sfeer van thuis te proeven, eventueel nog wat zaken te regelen en afscheid te nemen. Voor de terugtocht werd ik van huis afgehaald door collega Rob Colijn met de door hun chauffeur in livrei bestuurde imposante auto. Na het toch nog wel even moeilijk afscheid nemen, reden we naar het station het grote avontuur tegemoet.

Geen KVT-er meer maar vanaf nu AAT-er

Grave, waar ik vóór de Indiërets was ingekwartierd

Op weg naar Indië

Nog een paar dagen brachten we in Grave door, overdag bezig in de kasernen met de voorbereidingen voor de uittocht, 's nachts nog verblijvend op het Inkwartleringsadres. Toen was de dag van het vertrek daar, 2 februari 1949. Al om vier uur 's morgens reveille. Na een vroeg ontbijt werden we met vrachtauto's naar Nijmegen gereden waar op het station onze trein naar Amsterdam gereed stond. Na het spelen van het Wilhelmus door de Luchtmachtkapel vertrokken we voor een lange rit die eindigde op het Amstelstation. Daar nam de rangeerlocomotief de wagons over om ons naar de Oostelijke Handelskade te brengen waar ons schip 'Groote Beer' klaar lag. Voor onze compagnie -ruim 300 man- was maar een deel van het schip gereserveerd, het andere gedeelte kreeg als passagiers de mannen van 421 Bataljon Infanterie (Jagers). Een opvallend groepje mede-reisgenoten vormde een aantal dames van het VHK (Vrouwen Hulp Korps) die als verpleegsters in Indië zouden gaan werken. Voor deze dames en voor de tot de beide troepenonderdelen behorende officieren waren bovendien achtpersoons hutten gereserveerd. De hogere officieren moesten ook met een indeling van acht man in één hut genoegen nemen, wij de stippendragers (drie vaandrigs en een adjudant) beschikten samen comfortabel over één hut. Onderofficieren, korporaals en manschappen werden ondergebracht in de ruimen, de onderofficieren bij elkaar in het voorschip, de overigen in de grotere ruimen. Daarin waren op gezette afstanden van de vloer tot het plafond reikende stalen palen gemonteerd. Tussen twee palen waren naast elkaar twee canvas slaappleaatsen, vier boven elkaar, slaapruijnte dus voor acht man. Ze stonden op korte afstanden van elkaar waardoor er slaapgelegenheden was voor een groot aantal manschappen.

De bagage lag 's nachts onder en overdag op de bedden, zodat de vloeren konden worden schoongespoten, wat na een onstuimige zee met veel zeezieken soms meermalen per dag nodig was. Op een tussendek was de eetzaal met complete keuken geïnstalleerd, waar volgens cafetariasytem werd gegeten. De hutbewoners aten aan gedekte tafels in de fraai ingerichte eetzaal waar ook de scheepsofficieren de maaltijden gebruikten.

Deel van een van de slaapruijnen op een troepentransportschip

Afvaart

Na het naar de slaappleaatsen brengen van de bagage, haastte ieder zich naar het dek om het vertrek mee te maken. Voor het zover was, wachtte ons nog een verrassing. Heel wat familieleden en mogelijk toekomstige familieleden, vrienden, kennissen en belangstellenden hadden zich bij ons schip verzameld om nog een laatste glimp van hun vertrekkende militair op te vangen. In het water rond het schip dobberden scheepjes waarop zulke 'afduwers' een plaatsje hadden gekocht om zo dicht mogelijk bij de vertrekkenden te komen. Ik verwachtte daarbij geen bekenden maar tot mijn grote verrassing bleek mijn vader zich op een van de scheepjes te bevinden. Hij had de voor hem ongetwijfeld moeilijke reis naar de afvaartplek in Amsterdam

gemaakt en kans gezien een plaatsje op een bootje te bemachtigen. We hebben daardoor nog even wat groeten kunnen uitwisselen hetgeen gezien de omstandigheden een grote indruk heeft nagelaten. Op het dek was intussen het scheepspersoneel druk doende met de voorbereidingen voor de afvaart. De scheepsofficieren bemanden de brug en er kwam ook nog een in onze ogen bejaarde luitenant-kolonel van de landmacht in beeld die -naar

we hoorden- de Commandierend Officier Troepen (COT) was, die als verbindende schakel tussen de kapitein van het schip en de commandanten van de troepenonderdelen fungeerde.

Henk van den Berg

Herinneringen van Jean Haenen (deel 3)

We hadden nog zo iets als ontspanning. Ik herinner me een Hollands bandje dat voor ons kwam spelen. We zaten en lagen op de grond te luisteren naar een tophit van hen. De woorden en ook de wijs hiervan zijn me deels nog bijgebleven. Het was iets van: "Naar de bollen, die heerlijke bollen" enz. Echt iets voor Limburgers, de meesten van ons hadden nog nooit een tulpenbol gezien. We hebben ons rot gelachen.

We deden ook nog iets aan sport. Jozef Feljs was een goede voetballer, hij speelde in teamverband tegen andere bataljons en zijn elftal kwam ook nog eens op de 2e plaats. Ik had me opgegeven voor een zwemwedstrijd, maar daar waren jongens bij die thuis zwemles hadden genoten. Daarentegen had ik thuis 'zelfzwemles' gevolgd. Ik was dus een Maaszwemmer en tikte

bij de wedstrijd dus als laatste aan. Toch maar niet getreurd, het was leuk.

Er kwamen steeds meer troepen aan. Wij moesten de spullen pakken en het binnenland in. We kwamen in plaatsen als Garoet, Cheribon, Pameumkeuk, Damaradja en Baloemboerlimbangan. Die naam ben ik na 70 jaar nog niet vergeten.

We moesten ons gereed maken voor een tocht het binnenland in. Ons mortierpeloton moest hierbij ook opdraven. We kregen opdracht om zes paarden op een drietonner te laden. Waar ze die paarden vandaan hadden gehaald, heb ik nooit geweten. Het waren volgens mij legerpaarden en allemaal pony hengsten.

We moesten over een nogal bochtige weg, bergafwaarts.

Dus bij iedere bocht getrappel en geschuif, het einddoel was kampong Baloemboerlimbangan (staat nog steeds op de kaart). De paarden werden uitgeladen en we hebben ze toen eerst goed gevoerd en flink laten drinken. Daarna werden ze beladen met de zware mortieren, muntie, radio's, etc. Tegen 18.00 uur ging de zon onder en kregen we het commando 'voorwaarts'. Er werd ons niet verteld waar naar toe en waarom. Enfin, de eerste hindernis was een riviertje (kali), deze was overspannen met een hangbrug van bamboe. Iedereen die daar voor was aangewezen, had een paard vast bij de teugel. Het paard dat ik vast had, welgerde aanvankelijk want de brug wiebelde nogal door het getrappel. De tweede hindernis was weer een kali, waar de brug door de TNI was weggehaald. De paarden werden toen ontdaan van hun last en

alles moest met hand naar de overkant gebracht worden. De paarden werden aan de hand meegenomen door het water en aan de overkant moest men dan op handen en voeten met het paard achter zich aan weer naar boven. Daar werd alles weer opgeladen en trokken we verder. Intussen waren we door de regen al flink nat geworden en zaten we onder de modder. De paarden zakten letterlijk door de knieën van vermoeidheid. We lieten ze liggen met bepakking en al, ook wijzelf waren echt helemaal kapot! Ik kan het me

nog herinneren als de dag van gisteren. Ik heb mijn tentzeil op de grond gelegd en mijn rugzak als kussen onder mijn hoofd. Je gelooft het of niet, ik heb toen geslapen met de regen in mijn gezicht. Na de rustpauze, of wat er voor door ging, moesten we weer verder over smalle paadjes de bergen in. In de ochtend kwamen we bij kampong Darmaradja aan. We hadden het verschrikkelijk koud en waren door en door nat. Iemand had een vuur weten te maken waar we omheen konden staan, heerlijk! Verderop in het dorp kregen we een onderkomen toegewezen. We lagen groepsgewijs verspreid over het dorp. Er was verder geen mens in het dorp te bekennen en we voelden ons voor de eerste keer veilig. Overdag kwam er een vliegtuig overgevlogen die spullen dropte die we nodig hadden. Daaronder bevonden zich Amerikaanse noodrantsoenen, want we hadden verder niets te eten. Bij het doorzoeken van het dorp kwamen we een rijstopslag tegen, een grote visvijver en veel kippen en eieren. Dus van de noodrantsoenen waren alleen de sigaretten en het snoep van belang. We hadden een paar inlanders die voor

ons (en ook voor henzelf) heerlijke nasi maakten met kip, afgewisseld met vis.

Een andere groep vertelde ons dat er iedere dag een toom ganzen langs kwam en dan was iedere laatste gans 'het gansje'. Zo ook een geit die in de weg liep. Tijdens het vangen van kippen, kwamen we bij een hut waar een gewonde man lag die we goed hebben verzorgd. Ook de paarden mochten niet vergeten worden. Overdag namen we ze mee naar buiten en bonden we ze met een lange lijn vast waar het hoge gras groeide, de alang-alang. 's Avonds gingen ze weer terug naar een tot stal omgevormd schoollokaal.

26e Herdenking bij Monument "De Deadenwacht" te Leeuwarden

Op woensdag 29 augustus 2018 werd voor de 26e keer in het Rengerspark te Leeuwarden de jaarlijkse herdenking van de 168 uit Friesland afkomstige militairen, die in de periode 1945-1962 in Nederlands-Indië en/of Nieuw-Guinea zijn omgekomen, georganiseerd. In zijn openingstoespraak had de voorzitter van de Stichting Indië-Monument Friesland, de heer G. van Klaveren, als centraal thema gekozen "Hoe gaan wij in de toekomst verder met het organiseren van een jaarlijkse herdenking van de gesneuvelde Indië-militairen uit Friesland". Hierbij gaf hij aan dat door het teruglopen van het aantal bezoekers ook de donaties dalen die beslist noodzakelijk zijn om de jaarlijkse herdenkingen te kunnen financieren. Hij gaf ook enkele mogelijkheden aan hoe de herdenkingen dan wellicht wel te organiseren zouden zijn. Hij eindigde zijn toespraak

met de woorden "Wij hebben hiervoor de tijd en nemen geen overhaaste stappen, waarbij hij stelde dat er in de toekomst op deze plaats wel herdenkingen zullen blijven".

De herdenkingstoespraak werd dit jaar gehouden door drs. F.J.M. Crone, burgemeester van de Gemeente Leeuwarden. Hij begon met de woorden "Enige jaren geleden liet een oude mevrouw, die afkomstig was uit Nederlands-Indië, hier bij het monument uit dankbaarheid voor het werk dat Nederlandse militairen in Indië hadden verricht en daarbij het leven lieten, 168 rozen leggen voor iedere militair één. Zij zou dit haar leven niet vergeten, zo stond er bij". De inleider vervolgde met "168 rozen voor evenveel jonge mannen die in opdracht van de Nederlandse regering moesten zorgen voor Orde en Vrede maar daarbij in een verschrikkelijke guerrilla-oorlog verzeild raakten tegen

een tegenstander die vaak niet alleen streed voor de onafhankelijkheid van eigen land. De regering moest na het mislukken van een politieke oplossing en na vele gesneuvelden uiteindelijk toegeven en tekende de onafhankelijkheidsverklaring".

Mej. G. te Nijenhuis uit Surhuisterveen, leerlinge van het Chr. Gymnasium Leeuwarden, bracht vervolgens een indringend gedicht naar voren dat begon met:
"Het liefst willen we vergeten
Deze stoffige doos op zolder
laten staan
Dit litteken verbergen met
kleding
Maar je kan het niet loslaten"

Tijdens de krans- en bloemlegging werden 14 kransen en 7 bloemstukken bij het monument gelegd.

Herdenking Lancastermonument 2018 in Ridderkerk

Op 21 september jl. werd -na een onderbreking van twee jaar- de jaarlijkse herdenking weer gehouden bij het compleet hernieuwde Lancastermonument. Al vanaf 2002 is Ger de Jong (erevoorzitter van het Veteranencomité Ridderkerk) nauw betrokken geweest bij de realisatie van het monument. De VOMI leverde bij de jaarlijkse herdenking altijd de erewacht, waarbij Ger de Jong de rol van ceremoniemeester vervulde. Het bestaande monument was, vanwege de aanleg van een tunnel onder de Rijksstraatweg te Rijsoord en de verlegging van een aardgasleiding, verwijderd en het vliegtuigwrak werd door de bergingsdienst van de Koninklijke Luchtmacht tot een diepte van ruim 13 meter in duizenden brokstukken opgegraven.

Erevoorzitter Veteranencomité Ridderkerk, Ger de Jong

De gemeente besloot om bij het hernieuwde monument ook een vliegtuigonderdeel te plaatsen. In januari van dit jaar ging de burgemeester van Ridderkerk (mevrouw A. Altema) samen met de voorzitter van het Veteranencomité Ridderkerk (commodore Jan-Paul Apon), Ger de Jong en de ontwerper van het monument (Frank van Vliet), naar de Vliegbasis Woensdrecht om op zoek te gaan naar een passend vliegtuigonderdeel. Na veel zoekwerk uit de duizenden

wrakstukken werd gekozen voor een zwaar beschadigd propellerblad en een zogenaamde 'hub'.

Op de herdenkingslocatie is op 29 juni 1943 de Britse Lancaster Bomber Mk II ED 362 HW-E for Easy terugkerend van een bombardement op Keulen door een Duitse nachtjager aangeschoten en neergestort. Daarbij kwamen zes van de zeven bemanningsleden om het leven en één bemanningslid Ronald G. Storr lukte het om zwaargewond per parachute uit het toestel te ontsnappen. Hij werd door de Duitsers opgepakt en verdween in een krijgsgevangenkamp.

Propellerblad met 'hub'

De herdenking werd door de ceremoniemeester (commodore

J.P. Apon) geopend en daarna volgden toespraken van de burgemeester, Ger de Jong, mevrouw Elsa van Gelderen namens Royal British Legion die de Exhortation declameerde, Leen van Geenen met een gedicht en vervolgens de leerlingen en leerkrachten van Basisschool "De Piramide", die in 2004 het monument heeft geadopteerd. De leerlingen werden door historische militaire voertuigen van de TRIS (Troepenmacht in Suriname) van de scholen opgehaald. De directrice van de school (Ilonka van de Berg) hield een geweldige toespraak en liet twee leerlingen zelf gemaakte gedichtjes voorlezen. Na de kranslegging en het steken van rode rozen in de haag rondom het monument werd het Engelse, Canadese en Nederlandse volkslied gespeeld door de Christelijke Muziekvereniging Harpe Davids, waarbij drie leerlingen met hulp van drie leden van de Erewacht van de Koninklijke Luchtmacht de vlaggen van halfstok in top hesen. Als eerbetoon aan de zes omgekomen bemanningsleden, (vier Britse t.w. C.B. Wood, J. Reffin, H.H. Gentle en F. Wheeldon en twee Canadese t.w. P.J. Pascoe en F.D.W. Moulton) vlogen twee vliegtuigen van de Koninklijke Luchtmacht (type AT-16 Harvard) drie maal over het monument.

Grote wens is in vervulling gegaan !

Nieuw-Guineaveteraan Piet van Leeuwen (gewaardeerd lid van VOMI Zuid-Holland) had een grote wens namelijk de tewaterlating van een schip bijwonen. Bij werf Gusto in Schiedam heeft Piet een opleiding tot scheepsbeschieter (tegenwoordig sloopstimmerman) gevolgd, daarna 15 jaren gevaren bij de H.A.L. en hij heeft toen regelmatig een tewaterlating meegemaakt. Omdat Piet momenteel niet in staat is dit zelfstandig te organiseren, is deze wens bij VOMI Zuid-Holland kenbaar gemaakt.

Er ontstond een mooie samenwerking tussen bestuurslid en sociaal commissaris van VOMI Zuid-Holland Ineke van Genderen, Damen Shipyards in Gorinchem en Stichting Ambulancewens met als resultaat dat Piet van Leeuwen op zaterdag 29 september jl. een tewaterlating kon bijwonen.

Na de ontvangst met koffie en gebak en de kennismaking met de mannen van de werkvloer ontstonden er werkinhoudelijke gesprekken die voor Piet heel herkenbaar waren. Om 08.45 uur mocht Piet het commando "rollen" geven, waarna de grote wens echt in vervulling ging en de tewaterlating in gang werd gezet.

De familie Van Leeuwen wil de betrokken partijen, met name John Roos van Damen Shipyards en Ineke van

Genderen, hartelijk danken voor deze fantastische dag.

Op 1 december 2018 is verschenen

“Zij werden geroepen”

Door: J.D. van Boeljen MSc

Groot formaat boek over de inzet in Nederlands-Indië van:

- Het Regiment Stoottroepen (5-RS en (III) 7-RS OVW)
- De Mariniersbrigade
- De ‘7 December’ Divisie (3-14 RI en 1-1 RHVB)
- De Tijgerbrigade (2-6 RI OVW)

Het boek is door de schrijver in eigen beheer uitgegeven en niet verkrijgbaar in de boekhandel. Het boek is te bestellen per brief of per e-mail aan onderstaand adres, onder overmaking van € 49,95 naar bankrekeningnummer NL03 INGB 0002 0490 91 t.n.v.

J.D. van Boeljen te Helmond. Bij uw bestelling gaarne uw naam en adresgegevens vermelden.

Postadres: J.D. van Boeljen, Brand 33, 5706 LV Helmond.

E-mailadres: janvanboeljen@onsbrabantnet.nl

Boottocht VOMI Noord-Holland

Deze zonnige dag begon al vroeg op dinsdag 25 september jl. De eerste groep deelnemers werd al om 09.00 uur met de bus in Alkmaar opgehaald en van daaruit ging het naar Heemstede waar de tweede groep zou instappen. Alles liep voorspoedig, dus op naar Harderwijk waar we zouden inschepen.

In de schitterende bus was de reis heel plezierig. Onze reisleader had zelfs een versnapering voor onderweg verzorgd. Bij aankomst in het oude Zuiderzee stadje lag het partyschip “Jacqueline” al op ons te wachten. Nadat we ingescheept waren en wij allemaal een lekker plaatsje hadden gevonden, kon de tocht beginnen. Onder het genot van koffie of thee stelde de kapitein zich voor en gaf ons uitleg over wat wij deze dag allemaal konden verwachten.

De boottocht, die plus minus drie en half uur zou duren, ging van Harderwijk naar Almere-Haven. Onderweg kregen we een lunch aangeboden waaraan niets ontbrak. Soep vooraf, daarna een broodje kroket en broodjes met diverse soorten beleg. Het was prima verzorgd. Onderweg kregen we van de kapitein uitleg over waar we allemaal langs voeren en over wat er allemaal te zien was. Het weer was zo heerlijk dat de groep ook nog een hele tijd aan

dek heeft gezeten, onder het genot van een glaasje dat door de vereniging was aangeboden. Voor het einde van de boottocht kregen we nog koffie met gebak en dat lieten we ons heerlijk smaken. In Almere-Haven stond de bus alweer op ons te wachten en zijn we huiswaarts gereden. Zelfs op de terugreis werden we nog verwend met een chocolaatje. Al met al was het weer een schitterende dag.

Veteranendag VOMI Drenthe/Groningen

Als er aan het begin van de dag iets misgaat, dan achtervolgt je dit vaak de gehele dag. Zo ook op 19 september jl. tijdens de Veteranendag VOMI Dr/Gr in de Johan Willem Frisokazerne te Assen. Bij de poort was alles prima voor elkaar, de lijst met namen lag klaar en eenieder die zich had aangemeld, kon zonder problemen door naar de ruimte waar de koffie en het gebak klaar zouden staan. Niets was minder waar, het gebouw zat aan alle kanten op slot. Na veel zoekwerk ging het gebouw na ruim drie kwartier open en kon er koffie worden gezet.

werd dit jaar het bloemstuk gelegd.

Na de maaltijd (de alom bekende 'blauwe hap') zou de gastspreker (mevrouw Vilan van de Loo uit Leiden) ons in de kantine meer vertellen over Generaal Van Heutsz en haar presentatie ondersteunen met beeldmateriaal. Maar ook hier deed zich het ene probleem na het andere voor, niets werkte naar behoren en na een uur wachten zijn we uitgeweken naar de filmzaal waar inmiddels alles voor Vilan van de Loo in gereedheid was gebracht.

De lezing was uitermate boeiend en trok alle aandacht van de toehoorders. Het is voor de aanwezigen een zeer vermoeiende dag geworden. Later deze dag hebben we vernomen dat mev. Jellie Marinus-de Vries en Roelof Grit ziek moesten afhaken op deze dag. Voor Jellie was dit een griepje, maar voor Erelid Roelof was het een zeer ernstig probleem. Het bestuur wenst hem en zijn vrouw veel sterkte.

U begrijpt dat het bestuur een kleine kater aan deze dag heeft overgehouden.

Eindelijk kon er dan een aanvang worden gemaakt met het ontvangen van de gasten, het bestuur was ingenomen met de bijna 40 gasten. Door een tekort aan personeel bij Paresto hebben enkele jongere dames geholpen om onze gasten van koffie en gebak te voorzien. Bijlke, Ellie, Anja en Jolanda bedankt daarvoor. Na deze ontvangst werden de bijzondere gasten, waaronder Erelid Roelof Grit en Lid van Verdienste Jaap Krikke, welkom geheten door voorzitter Kees Eijkelenboom. Nog voor de maaltijd vond de Jaarlijkse herdenking plaats bij de gedenkplaten op de kazerne. Door de heer en mevrouw Bos

Verenigingsnieuws

Drenthe/ Groningen

Secr. Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
Tel. 0516-491953
E-mail:
f.j.vandreumel@outlook.com

Graag wil ik ons erelid Roelof Grit en zijn echtgenote een hart onder de riem steken en hen sterkte wensen met hetgeen Roelof is overkomen.

Het bestuur nodigt u van harte uit voor het Nieuwjaarsdiner welke zal worden gehouden op woensdag 9 januari 2019 in zalencentrum "De Aanleg" te Deurze. Het programma van deze dag (met een andere invulling dan u gewend bent) begint om 10.00 uur en zal omstreeks 15.30 uur eindigen. Om 12.30 uur wordt een driegangendiner geserveerd en het diner zal worden afgesloten met een heerlijke coupe ijs. Na het diner is er nog een vertoting welke geleid zal worden door bestuurslid Goossem Boers. Neemt u weer een prijsje mee? Deze dag mag u niet missen. U kunt zich opgeven voor deze dag door overmaking van € 5,00 per persoon op bankrekeningnummer NL50 INGB 0005 4665 25 ten name van VOMI Drenthe/Groningen o.v.v. "Nieuwjaarsdiner 2019".

Mocht u nog vragen hebben, bel dan met uw secretaris Frans van Dreumel, tel. 0516-491953 of 06-43451264.

Friesland

Secr. H. Moorlag, Offemar 48,
8939 CM Leeuwarden
Tel. 058-2800048
E-mail:
henk.moorlag@hotmail.com
Soc. Comm. Tel. 0514-522107

Op 9 oktober jl. hadden we onze slotbijeenkomst op Vliegbasis Leeuwarden, er hadden zich 53 personen (1 minder dan in 2017) aangemeld. Het bestuur heeft besloten deze slotbijeenkomst ook in 2019 te organiseren.

Onze jaarlijkse bootreis hielden we de laatste jaren eind augustus, dikwijls kort voor de jaarlijkse dodenherdenking in het Rengerspark te Leeuwarden. Voor veel van onze leden is dit te belastend geworden. In overleg met de BNMO hebben we nu afgesproken om in de maand juni 2019 onze gezamenlijke bootreis te organiseren.

Op dinsdag 9 april 2019 houden we onze jaarlijkse algemene ledenvergadering in "t Haske" te Joure. We sluiten deze dag af met een heerlijk diner. Noteer deze datum alvast in uw agenda, uitnodiging volgt.

Het bestuur wenst u Gezegende Kerstdagen en een zo gezond mogelijk 2019!

Wij wensen onze zieken veel sterkte toe!

Zuid-Holland

Secr. H.H.M. Mergler
De Drentsehof 25 b
2951 VZ Alblasterdam
Tel. 078-6913515
E-mail:
Veteranen26706@ziggo.nl
Soc. Comm. I:
Tel. 078-6195902
Soc. Comm. II:
Tel. 010-4340970

65-jarig huwelijk

Op 8 juli 2018 vierden de heer en mevrouw Drenth uit Rotterdam hun Brijlanten huwelijksfeest. Namens het bestuur en de leden van VOMI Zuid-Holland alsnog van harte gelukgewenst.

Reünie 2018

Mooi weer en een zeer goede opkomst vormden de basis voor een sfeervolle reünie op 20 september jl. in de Van Ghentkazerne te Rotterdam. Het bestuur mocht veel complimenten in ontvangst nemen voor deze zeer geslaagde dag.

Nieuwjaarsbijeenkomst 2019

Deze bijeenkomst wordt gehouden op dinsdag 15 januari 2019 in zalencentrum "Hemelsblauw" in Honselersdijk, Poeldijksepad 1 (tel. 0174-625225). "Hemelsblauw" is de nieuwe naam voor zalencentrum "Rehoboth" in Honselersdijk. Inloop vanaf 13.00 uur, aanvang 13.30 uur, einde 16.00 uur.

Algemene Ledenvergadering 2019

Deze Algemene Ledenvergadering (ALV) wordt gehouden op woensdag 17 april 2019 eveneens in zalencentrum "Hemelsblauw" in Honselersdijk, Poeldijksepad 1 (tel. 0174-625225). In de pauze serveren wij een kopje soep met een broodje. "Hemelsblauw" is de nieuwe naam voor zalencentrum "Rehoboth" in Honselersdijk. Noteer de datum van deze ALV alvast in uw agenda.

Zeeland

Secr. M.J. Boogaard
Van Raaltestraat 97
4384 GD Vlissingen
Tel. 0118-418641
E-mail: papua@zeelandnet.nl

Gelieve de contributie voor 2019 (ad € 15,00) te voldoen op bankrekeningnummer NL20 INGB 0000 5298 62 ten name van VOMI Zeeland o.v.v. "Contributie 2019". Betaling dient te geschieden vóór 29 maart 2019, niet tijdige betaling heeft uitschrijving als lid tot gevolg.

Vrijdag 31 augustus jl. was de jaarlijkse herdenking in Terneuzen voor de 35 in voormalig Ned. Oost-Indië gesneuvelde Zeeuws-Vlaamse militairen. Namens VOMI Zeeland werd een krans gelegd door F. Smoorenburg, L. de Bat en M. Boogaard. Het monument is geadopteerd door het Lodewijk College (voorheen het Zwin College) en vernoemd naar de eerste Nederlandse astronaut Lodewijk van den Berg (geboren in 1932 te Sluiskil).

Zaterdag 1 september jl. werd met een bus met belangstellenden afgereisd naar de Nationale Indië-herdenking in Roermond. Als gasten zijn twee burgemeesters meegerisd t.w. mev. G. van de Velde van Tholen en mev. A. Grootenboer van Goeree-Overflakkee. Belden

vonden het een indrukwekkende dag.

Gerrit de Gooijer uit Canada wil graag contact met zijn kameraden van het 4e Bataljon van het Garde Regiment Jagers (4 GRJ). In SOBAT februari 2018 heeft hiervoor al oproep gestaan, maar het opgegeven e-mailadres was toen niet juist. Het juiste e-mailadres is: gtdego@sasktel.net

Woensdag 24 oktober jl. werd de jaarlijkse reünie weer gehouden op Vliegbasis Woensdrecht. Hiervoor hadden zich 77 personen aangemeld.

De jaarvergadering 2019 staat gepland voor woensdag 20 maart 2019.

Het bestuur wenst u allen Prettige Kerstdagen en een gezond en gelukkig Nieuwjaar.

Binnenland

Secr. K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail: klaasorsel@live.nl
Soc. Comm. Tel. 0341-254231
E-mail:
ppg.gommers@kpnmail.nl

Contactpersonen voor de regio Overijssel zijn de heren J. Oldenbeuving (0572-358947) en A.W. Scholten (038-4216205).

Contactpersonen voor de regio Utrecht / 't Gooi zijn de heren A. Mouwen (030-6951179) en R.L. Dorrestijn (06-45652874).

Contactpersonen voor de regio Noord-Brabant Oost zijn de heren F. Heidendaal (040-2025055) en H. Withoos (040-2534660).

Contactpersonen voor de regio Noord-Brabant West zijn de heren A. Roodenburg (0165-323490) en P.N. Welten (0165-312816).

Contactpersonen voor de regio De Veluwe zijn de heren P.T. Dürst Britt (0578-691646) en A.F. Steenkist (0341-423201).

Van de penningmeester 2019 staat voor de deur en dan wordt het weer tijd voor het betalen van de contributie. U kunt dit doen door € 15,00 over te maken op bankrekeningnummer NL88 ABNA 0474 0840 51 t.n.v. VOMI Binnenland o.v.v. 'Contributie 2019'.

Regio Noord-Brabant West Bijeenkomsten 1e helft 2019. Noteer deze data in uw agenda of op uw kalender. Alle bijeenkomsten vangen aan om 13.30 uur. Woensdag 16 januari 2019 in de Engelbrecht van Nassaukazerne, Parabaan 10, 4706 CN Roosendaal. Woensdag 13 maart 2019 in de Engelbrecht van Nassaukazerne, Parabaan 10, 4706 CN Roosendaal. Woensdag 1 mei 2019 in de Engelbrecht van Nassaukazerne, Parabaan 10, 4706 CN Roosendaal. De zomerbijeenkomst staat voorlopig gepland op vrijdag 7 juni 2019. De definitieve datum wordt later bekend gemaakt.

Limburg

Secr. M.E.H. Dols
Heerlenerweg 47
6132 CL Sittard
Tel. 046-4522739
Mobiel: 06-10660039
E-mail: marlie.dols@home.nl
Soc. Comm. Tel. 077-3822592

Helaas zijn ons dit jaar weer enkele sobats ontvallen. Dat zij mogen rusten in vrede. Daarnaast heeft een aantal leden om uiteenlopende redenen het lidmaatschap opgezegd en jammer genoeg hebben we ook leden moeten uitschrijven vanwege het niet betalen van de contributie.

Op 11 september jl. heeft de jaarlijkse reünie plaatsgevonden. De oorspronkelijke datum was 22 juni, maar omdat de locatie in Kessel-Eik werd verbouwd, moest naar september worden uitgeweken. Dat was het wachten wel waard, want het gebouw heeft een ware metamorfose ondergaan en maakt het nog aantrekkelijker om daar onze bijeenkomsten te houden. Tijdens een sobere plechtigheid zijn hier de gevallen herdacht. De opkomst was goed, mede door

een grote vertegenwoordiging van de Koninklijke Nationale Strijdersbond afdeling Maasmechelen.

De laatste bijeenkomst in Kessel-Eik (13 november jl.) ligt inmiddels ook weer achter ons.

Voor 2019 heeft het bestuur een aantal bijeenkomsten en een reünie op stapel staan, alle bijeenkomsten zijn in Kessel-Eik. Omtrent de data zult u z.s.m. worden geïnformeerd. Wij hopen u het komende jaar in goede gezondheid bij onze

activiteiten te mogen begroeten.

Denkt u aan de betaling van de contributie voor 2019! Deze contributie (€ 15,00 p.p.) gaarne overmaken op bankrekeningnummer NL16 INGB 0006 7297 86 t.n.v. VOMI Limburg te Weert. **Vergeet niet uw IBAN-code te vermelden.**

Rest ons u een 'goei Roetjs' toe te wensen en tot ziens in 2019.

Kerst- en Nieuwjaarswens uit Australië

Langs deze weg wens ik alle sobats en speciaal de sobats van de derde compagnie van 5-8 RI

"Gezellige Kerstdagen en een Voorspoedig 2019"
"Selamat Hari Natal dan Selamat Tahun Baru"

Sobat C. van den Heuvel
148 Colburn Avenue
Victoria Point - QLD 4165
Australia

"Commando in Indië"

Een hommage aan Indiëveteranen die vaak zo weinig erkenning en waardering kregen. Dat is het in oktober verschenen boek 'Commando in Indië', dat voorzien is van fraaie ingekleurde foto's.

Het is het aangrijpende levensverhaal van een jonge sergeant die zich in 1947 als Oorlogsvrijwilliger aanmeldt. Willem den Engelsman, nu 93 jaar oud, vocht als commando van het Korps Speciale Troepen maandenlang in een contraguerrilla tegen het Indonesische Leger en de terreurgroepen die zich tegen het Nederlandse gezag verzetten. Samen met zijn peloton werd hij van het ene naar het andere deel van Nederlands-Indië gestuurd om daar in klein verband en vaak geheel op zichzelf aangewezen tegen de vijand te vechten. Voor zijn dapperheid werd hij door koningin Juliana

onderscheiden met het Bronzen Kruis. Maar bij terugkeer in Nederland in 1950 werd hij zoals veel Indiëgangers uitgemaakt voor oorlogsmisdadiger en zelfs tijdelijk ontslagen. Verbolgen en teleurgesteld keert hij het Wapen der Infanterie de rug toe en kiest voor het dienstvak van de Intendance. Dat blijkt uiteindelijk een verkeerde keuze. Willem ergert zich aan het gebrek aan discipline, professionaliteit, kameraadschap en het ontbreken van leiderschap van zijn bazen. Zaken die voor hem in Indië zo vanzelfsprekend waren.

Het boek 'Commando in Indië' is een bijzonder verhaal dat doorgegeven moet worden aan de generaties van nu en degenen die na ons komen. Een monument en eerbetoon voor alle Indiëveteranen.

U kunt het boek bestellen door € 19,95 per boek over te maken op rekeningnummer: NL08 ABNA 0575 4556 32 ten name van: White Elephant Publishing. Onder vermelding van: 'Commando' + uw naam, adres, postcode en woonplaats. Er zijn geen verzendkosten. Meer informatie: www.we-publishing.nl

SOBAT

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste vorm brengen wij een laatste Ere-saluut aan:

Naam	Voorl	Woonplaats	Onderdeel
Barneveldt, van	J.	Maasland	
Bartsch,	R.	Rotterdam	3 GRG
Bekkers,	J.	Oud-Beijerland	4-9 RI
Berg, van der	H.J.	Voorhout	32 Hupva
Burgman,	P.C.	Roermond	KLu LB
Emonds,	A.	Boekel	4 12 BI
Klitsie,	J.W.	Den Haag	4 GRPI
Koreman,	C.C.J.	Lelden	
Lek,	J.J.A.	Leimuiden	4-8 RI
Man, de	A.G.	's-Gravendeel	5 Esk PAW
Oosterhout, van	A.C.J.M.	Amstelveen	
Op de Laak,	P.G.	Venlo	4 13 BI
Poel, van der	G.	Hoofddorp	KM
Quirjns,	J.M.	Wijk en Aalburg	2-15 RI
Roks,	C.A.	Oudtenbosch	4-11 RI
Scheffer,	H.J.	Rotterdam	42 RVA
Teijken,	N.J.C.	Hengelo	4-5 RI

Met ons aller welgemeend medeleven en dat de liefde en de warmte van uw naasten U de moed en kracht geven dit zware verlies te dragen.

SOCIAAL COMMISSARISSEN

**Voorzitter/secretaris Sociale Commissie
Budgethouder Fonds Sociale Zorg (FSZ)**
Theo H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel. 071-5416936
E-mail: Theorump@gmail.com

Coördinator monumenten
Ger de Jong
Rozenlaan 41
2995 AS Heerjansdam
Tel. 078-6771802

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Drenthe-Groningen

Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
tel. 0518-49 19 53
f.j.vandreumel@outlook.com

Friesland

Hans N. Blom
Tjalka v.d. Walstraat 24T
8723 CA Koudum
tel. 0514-52 21 07

Limburg

H.A.M. van Haeff
Post. Stassenstraat 44
5921 CV Venlo
tel. 077-3822592
hermanvanhaeff@online.nl

YOMI Binnenland

Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuyslaan 23
8072 HJ Nunspeet
tel. 0341-254231
ppg.gommers@kpnmail.nl

Regio Noord-Brabant West

De heer P.N. Walten
tel. 0165-312816

Zuid-Holland

W.A.J.K. (Willem) Roza
Heemraadstraat 9
3131 VG Vlaardingen
tel. 010-4340870
w.roza3@kpnplanet.nl

Noord-Holland

Nico Baan
Molenwerfslaan 58
2103 TE Heemstede
tel. 023-5283997
nbaan@kpnmail.nl

Zeeland

Marcel J. Boogaard
Van Raaijstraat 97
4384 GD Vlissingen
tel. 0118-418641
papua@zeelandnet.nl

Regio Overijssel

De heer J. Oldenbeuving
tel. 0572-358947

Regio De Veluwe

De heer F.T. Dorst Britt
tel. 0578-891646

Mevr. D.P. (Ineke)

van Genderen
Vlaamsestraat 11
3332 EM Zwijndrecht
tel. 078-6195902
igen@online.nl

Regio Utrecht't Gooi

De heer A. Mouwen
tel. 030-6951179

Regio Noord-Brabant Oost

De heer F. Heidendaal
tel. 06-49229197

FONDS SOCIALE ZORG

Budgethouder Theo H.A. Rump, adres zie boven

YOMI (Noord Veluwe/Oostelijk Flevoland)

Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuyslaan 23
8072 HJ Nunspeet
Tel. 0341-254231
E-mail: ppg.gommers@kpnmail.nl

SOCIALE COMMISSIE VOMI Fonds Sociale Zorg

Draag bij aan de herkenbaarheid van de VOMI en draag daarom ons borstembleem en de VOMI stropdas bij alle officiële VOMI gelegenheden.

Artikelen zijn te verkrijgen via de VOMI stand of via bestelling:

VOMI Borstembleem	€ 11,00	VOMI manchetknopen, per paar	€ 10,00
VOMI Stropdas donkerblauw/ donkerrood	€ 11,50	Draaginsigne Veteranen (klein model)	€ 8,00
VOMI Condoleancekaart	€ 1,25	OVW draaginsigne met surete vergulde en inclusief ministeriële beschikking	€ 7,50
Draagspeld Witte Anjer	€ 2,50	1,50 meter rood, wit, blauw lint (met opdruk VOMI en logo)	
Demobilisatie speld (zilver, origineel)	€ 8,00	voor opmaak bloemstukken	€ 9,00 per lint
VOMI kruidenbitter	€ 10,00		
Speld met VOMI logo (goudkleurig)	€ 5,00		
VOMI-cap	€ 10,00		
VOMI pillendoosje	€ 2,50		
VOMI pennenset	€ 12,50		

Prijzen zijn per stuk en bij elke bestelling worden voor verzending de portokosten berekend.

De artikelen zijn te verkrijgen in de VOMI stand of bij:

Theo Rump, Albatrosstraat 14, 2352 EG Leiderdorp, tel 071-5416936.

Via @mail: theorump@gmail.com

Budgethouder: Rekeningnummer NL61 INGB 0006 1318 44 ten name van VOMI Nederland/Fonds Sociale Zorg te Leiderdorp